

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

Qualiter sese creatura renovata patri cælesti in sacrificium totam offerat,
eique ad serviendum cupiat consecratam, 8

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

CAPVT VIII.

*Qualiter sese creatura renovata patri caelesti
in sacrificium totam offerat, eique ad
seruiendum cupiat consecratam.*

I. **E**Cce omnipotens Deus pater, Domine mi, dispone benignus, quo mihi misereris: quomodo quidquid pretiosius inveni, devote tibi obtuli: quidquid carius reperi, suppliciter praesentavi. Mihi nihil reliqui, quin tuae exposuerim majestati: nihil jam superest quod adjiciam, quia totam tibi delegavi spem meam. Direxi tibi advocatum meum, tuum dilectum filium; nisi gloriosam progeniem inter me & te mediatorem. Misi inquam intercessorem, per quem confido veniam. Misi verbis, quia pro meis dixi missum factis. Enumeravi sanctissimae tibi sobolis mortem, quam pro me fuisse credo perpeffam. Credo à te missam Deitatem, nostram suscepisse humanitatem: in qua dignum duxit, vincula, alapas, sputa, irrisionesque perferre, nec non crucem clavoque suscipere. Hanc olim infantiae vagitibus demolitam, pueritiae pannis astrictam, sudoribus vexatam, jejuniis maceratam, vigiliis afflictam, itineribus fessam, post affectam flagris, laceratam suppliciis, deputatam cum mortuis, ditatam vero gloria resurrectionis, caelorum gaudiis induxit, & in dextera tuae celsitudinis collocavit. Tu placatio mea, & propitiatio mea. Hic intende pius, quem genueris filium, & quem redemeris seruum. Hic aspice factorem, & ne despi-

despicias facturam. Amplectere serius pasto-
rem, & recipe misericors allatam propriis
humeris ovem.

2. Hic ipse est fidelissimus pastor ille, qui
dudum errabundam ovem per abrupta mon-
tium, præcipitia vallium, multis variisque
quæsierat laboribus. Qui jam morienti, jam
per longa exilia deficienti, tandem inventa
gaudens, se supponit, & miro sibi adnifu
charitatis innixam, de confusionis abyfso le-
vavit; piisque constrictam complexibus, ad
nonaginta novem, unam quæ perierat de-
portavit ovem. Ecce Domine mi, Rex om-
nipotens Deus, ecce pastor bonus refert tibi
ovem, quam commifisti ei. Suscepit te di-
sponente ad salvandum hominem, quem ti-
bi restituit omni labe immunem. Ecce tibi
tuum charissimus plasma filius reconciliat,
quod à te procul deviaverat. En gregi tuo
mitis pastor, reformat, quod prædo violen-
tus abegerat. Reddis tuis conspectibus ser-
vum, quem sua propria fecerat conscientia
fugitivum; ut qui per se pœnam meruit, per
factorem mundi mereatur veniam: quique
pro culpis suis sperabat gehennam, tanto
duce jam confidat revocari ad patriam. Po-
tui per me te, sancte Pater, offendere,
sed non potui per me te mihi placare. Fa-
ctus est adjutor meus tuus dilectus filius,
meam participans humanitatem, ut cura-
ret infirmitatem; quatenus unde culpam
emiserat offensionis, inde tibi immolaret
sacrificium laudis, meque per hoc tuæ
redderet pietati placabilem: quo sedens

S

ad

ad dexteram tuam, semper me substantiæ ostenderet esse consortem. Ecce spes mea, ecce tota fiducia.

3. Si me pro mea, ut dignum est, despicias iniquitate, respice saltem misertus in me pro dilectæ sobolis charitate: in filio attende, quid propitius in seruo. Vide carnis sacramentum & carnis remitte reatum. Recolle, quod bonus perpeffus est filius; & obliuiscere, quod malus operatus est seruus. Quoties beatæ prolis tibi saucia patent vulnera, delitescant obsecro vulnera mea. Quoties rubet pretiosus sanguis pio de latere, deleantur supplicio tabes meæ pollutionis. Et quia te caro laceffivit ad iram, caro te inflectat, precor, ad misericordiam: ut sicut caro seduxit ad culpam, caro deducat ad veniam. Multum quidem est, quod mea meretur impietas; longe autem majus est, quod Redemptoris mei possit pietas: Magna enim est mea iniustitia, multo vero major est Redemptoris mei iustitia. Quanto enim superior est Deus homine, tanto mea malitia est inferior bonitate ejus, ut qualitate, ita etiam quantitate. Quid enim delinquere posset homo, quod non Dei filius redimeret, factus homo? Quæ tantum superbia tumeret, quam non tanta humilitas sterneret? Quidnam esset mortis imperium, quod nati Dei non destrueret crucis supplicium? Nimirum Deus meus, si æqua lance iniquitas peccantis hominis, & redimentis gratia librentur auctoritas: non tantum oriens distat ab occidente, seu inferior separatur infernus à summo cali
car-

ardine: quantum pietas redemptoris superat malitiam peccatoris.

4. Iam lucis optime creator, jam culpis ignosce meis, pro dilecti filii tui laboribus immensis. Iam quæso, ejus pietati mea impietas, ejus modestiæ mea perversitas, & mansuetudini donetur ferocitas. Iam sua humilitas meam superbiam; patientia ejus meam impatientiam, benignitas duritiam; obedientia inobedientiam; tranquillitas inquietudinem; dulcedo amaritudinem; suavitas iram, charitas lucrifaciat crudelem oblationem. Iam divini amor numinis Patris omnipotentis, prolisque beatissimæ sancta communicatio, paraclete sancte Spiritus, mœrentium clementissima consolatio, Spiritus alme, jam cordis mei penetralibus potens illabere virtute: & tenebrosa quæque neglecta lucis latibula, luminis corusci fulgore, pius inhabitator lætifica; tuique roris abundantia, longe ariditatis marcescentia squalore, visitando fœcunda. Saucia interioris hominis arcana tui amoris jaculo; & tepentis jecoris medullas flammis salutaribus penetrando succende; sanctique fervoris igne illustrando, mentis & corporis universa depasce: pota tuæ voluptatis torrente, ut jam nihil mundanorum degustare libeat venenatæ dulcedinis. Iudica me, & discerne de gente non sancta causam meam. Doce me, quia Deus meus es tu, facere voluntatem tuam.

5. Credo ergo quemcunque inhabitaveris, in eo Patris ac pariter Filii domicilium condis. Beatus, qui te merebitur hospitem

habere : quoniam per te Pater & Filius apud eum facient mansionem. Veni jam, veni benignissime dolentis animæ consolator, in opportunitatibus & tribulationibus adjutor. Veni mundator sceleris, curator vulneris; veni fortitudo fragilium, relevator labentium. Veni doctor humilium, destructor superbiorum. Veni orphanorum pius pater, consolator miserorum, viduarum dulcis iudex. Veni spes pauperum, refocillator deficientium. Veni sydus navigantium, portus naufragantium. Veni, ô omnium viventium decus singulare, morientium unica salus. Veni sanctissime Spiritus, veni, & miserere mei. Aptam me tibi, & condescende propitius mihi : ut mea tuæ magnitudini exiguitas, tuoque robori mea imbecillitas, secundum tuarum multitudinem complaceat miserationum. Per Iesum, &c.

